

Tiedote

Marja Kanervo

NO NAME

HALLI 3.9.-23.11.2003

Suomalaisen tila- ja installaatiotaiteen uranuurtajiin kuuluva kuvataiteilija Marja Kanervo (s.1958) on tunnettu aikaa ja muistia käsittelevistä tilateoksistaan. Kanervo on saanut taidemaalarin koulutuksen, mutta jo uransa alussa hän luopui niin maalauspinnasta kuin maalauksen tekniikastakin, ja siirtyi näyttelytilojen ja rakennusten merkitsemiseen raaputtamalla poistaen näkyvää ja paljastamalla näkymätöntä.

Marja Kanervo on kuitenkin haastatteluissaan rinnastanut raaputuksen maalaukseen. Samoin kuin modernien tai abstraktien maalausten tekijät poistavat tilailluusion ja maalaus lähentyä maalaus pintaa, työstää Kanervo maalattua pintaa, mutta tuhoamalla sen; kaivamalla esiin kätkeytyjä pintoja ja kerroksia. Työ on äärimmäistä pelkistämistä, modernistisen maalausajattelun johdonmukainen jatko, jossa ”maalaus” tuhotaan poraamalla arkkitehtuuriin. Kanervon teokset paljastavat rakennuksen muistin ja eri aikatasot tulevat samanaikaisesti läsnäoleviksi.

Viime vuosina Kanervo on tehnyt useita tiettyyn paikkaan sidoksissa olevia (site-specific) teoksia hylättyihin tai purkuuahan alla oleviin rakennuksiin, huoneistoihin, kellareihin, remontissa oleviin tiloihin ja julkisiin gallerioihin. Arkkitehtuuriin kantaa ottamalla ja vanhojen historiaa sisältävien talojen rakenteita muokkaamalla Kanervo ottaa esiin menneen elämän jälkiä ja avaa uusia näkökulmia. Teoksista huokuu keskeneräisyyden leima. Kun alta paljastuu ”viimeistelemätön” pinta, joka sekin tulee aikanaan peitetyksi sekä näin ollen jälleen ”valmiiksi”, liittyvät teokset osaksi alkuperäisiin seinärakenteisiin kätkeytyvää historiaa. Tai kuten Porin taidemuseon hallissa näyttelyn jälkeen osaksi taidemuseon näyttelyhistoriaa.

Kanervon aikaisemmista teoksista tuttu vaaran tunne – sortuvilta vaikuttavat rakennukset ja erityisesti Forum Boxin vuoden 2002 näyttelyn lasersäteet ja ruoskamaiset sivallukset seinissä – on muuttunut uusimmissa teoksissa väkivallan tunteeksi. Tämän vuoden Venetsian Biennaalissa entiseen kappelerakennukseen toteutettu NEED teos on samaa sukua kuin nyt Porissa esitettävä NO NAME. Taiteilija käsittelee rakennettua pintaa väkivaltaisesti, mutta samalla teoksissa on kyse ihmisestä ja ympäristöstä välittämisestä.

Kuvataide on aina vuorovaikutuksessa ympäristönsä kanssa. Hellästi pintoja rapsuttamalla tai hiomalla työskennellyt Kanervo on nyt Porin taidemuseossa, julkisessa taiteen esittämisen tilassa, porannut pysyvää seinää ja muuttanut julkisen tilan koskemattomuutta aggressiivisesti. Monissa teoksissaan hänen lähestymistapansa asettuu kuvanveiston ja arkkitehtuurin rajamaille: monumentaalinen NO NAME veistää tilaa. Näyttely vie ajatukset tiloihin, tyhjyyteen ja maailmaan, jolla ei ole nimeä. Hän asettaa myös vastakkain pohdittavaksi nimeämisen tarpeen ja anonyymin prosessin. Taiteilija puhuu merkkien vallasta; anonyymillä subjektilla voi olla ääni, mutta ei valtaa tai kykyä nimetä julkista tai edes yksityistä maailmaa. Tekijäkään ei ole enää läsnä. Nähtävillä ovat jääneet väkivaltaisen prosessin jäljet; leikkauspöly ja alkuperäisestä yhteydestään irrotetut kappaleet, jotka yleensä siivotaan pois.

Lisätietoja ja viikolla 38 julkaistavan näyttelyluettelon teksti saatavissa kuraattori Hannele Kolsiolta, puh. 02-621 1083, 044-710 1083 tai hannele.kolsio@pori.fi